

Telléry Márton

GYÜMÖLCSEVŐ

2017-02-18 | PRÓZA

Az elmúlt évben négyszázhatvanhét irodalmi művel találkoztam, melynek fő motívuma, hogy egy emberi lény szívesen közösülne egy másikkal. Ahhoz képest, hogy milyen rengeteget olvasok, kiábrándítóan alacsonynak tartom ezt a számot.

Jelen írásban azonban emberi lény nem szerepel. Álmos nevű, Brazíliában, az Amazonas egyik mellékfolyójában élő hőse ugyanis egy hal, fajtát tekintve fekete pacu. Fejétől farkúszójáig nyolcvankét centi hosszú, mérlegre téve nagyjából huszonkét kilót nyomna. Teste lapos, tányérszerű, arcán állandóan derűs mosoly ül. Mivel főként vízbe hullott gyümölcsökkel és termésekkel táplálkozik, előszeretettel keres fel elárasztott erdőterületeket.

Semmi jelentősége, hogy történetünk szerdai napon játszódik. Azért elmondom, hogy a Brazíliában hivatalos nyelvként használt portugálban a szerda *quarta-feira*, vagyis negyedik pihenő- vagy ünnepnap, mióta a hatodik században a pannóniai születésű Bragai Szent Márton püspök kezdeményezésére a többi újlatin nyelvben máig római istenek nevét viselő hétköznapok a katolikus liturgiát követő elnevezést kaptak. Hősünk erről persze nem tud, ahogy dél-amerikai hal létére ősi magyar nevén sem csodálkozik.

késnek a majmok

Délután négy óra hat perc, Álmos egy gyümölcsfa felé úszik. Az utóbbi hetekben megtapasztalta, hogy ebben a napszakban nagy mennyiségű, ízletes táplálék potyog a vízbe a folyó fölé lógó ágakról. Az okot – egy csuklyásmajom-csapat napi rendszeres táplálkozó-körútja során ilyenkor érkezik a fához – nem ismeri, nem is kutatja. Már a fa alatt van, de nem jön az égi áldás – úgy tűnik, ma késnek a majmok. Egyhelyben lebegve, türelmesen vár. Azt hiszem, ha egy gyümölcsre váró, tányértestű, mosolygó halon kívül nem látnék mást a világból, eszembe sem jutna megkérdőjelezni a Jóisten dicsőségét.

Álmos soha életében nem közösült senkivel. A szaporodás idejének elérkeztével spermáját egy nőstény ikráira ereszti. Ezernyi utódja közül egyikkel sem ápol szorosabb kapcsolatot. Igaz, csak töredékük éri meg a felnőttkort, legtöbbjük fiatalon ragadozók áldozatává válik. Néhányukat ő maga fogyasztja el – bár nagyrészt növényi táplálékkal él, a kisebb állatokat sem veti meg. Egyszer én is szívesen kóstolnék fekete pacut. Gyümölcsösnek képzelem a húsát. Igaz, a birka fűvet eszik, az ürühús mégsem fűízű. Bár ki tudja, nem kóstoltam még fűvet. És az emberrel vajon hogy áll a helyzet? Egy alkoholistának például más ízű a húsa, mint egy absztinensnek? Embert sem ettem még, és igazán remélem, nem is szorulok rá soha.

kép | Wikimedia Commons